

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 329

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 857 din 17 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 teza a doua din Codul de procedură civilă	2-4		
Decizia nr. 864 din 17 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale art. 47 și art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	4-7		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
302. — Hotărâre privind recunoașterea Fundației Culturale „Vigado” ca fiind de utilitate publică.....	7		
308. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	8-9		
310. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a dării în concesiune către Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța a unor bunuri imobile aflate în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., unități aflate sub autoritatea			
		Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, precum și înscrierea în inventarul centralizat a unor bunuri din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța în urma finalizării unor lucrări de investiții	10-13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		653. — Ordin al ministrului sănătății privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 857

din 17 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 teza a doua din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Raluca Marinela Negru în Dosarul nr. 119.833/299/2015 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.941D/2017.

2. La apelul nominal răspund, personal, autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna Raluca Marinela Negru, precum și partea Nicolae Cosmin Negru. De asemenea, pentru partea Kruk România — S.R.L. din București, răspunde doamna avocat Alexandra Chircu, în calitate de apărător ales, cu împuternicire depusă la dosarul cauzei. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că partea Kruk România — S.R.L. din București a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, susține că prevederile art. 35 din Codul de procedură civilă contravin art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție și principiului accesibilității și previzibilității, în măsura în care prin sintagma „poate cere”, cuprinsă în textul de lege criticat, se ajunge la o interpretare care să nu permită părții să aibă posibilitatea concretă de a exercita o acțiune în realizarea dreptului. Precizează că, în cauza în care a ridicat excepția de neconstituționalitate, instanța a lăsat să se înțeleagă că nu există o posibilitate reală, efectivă de acțiune în realizarea dreptului, însă acțiunea în constatare a fost respinsă fără a se face o recalificare a acesteia. Așadar, deși nu a existat o posibilitate concretă a unei acțiuni în realizare, acțiunea în constatare a fost respinsă ca inadmisibilă.

5. Având cuvântul, partea Nicolae Cosmin Negru arată că achiesează la cele susținute de autoarea excepției.

6. Apărătorul ales al părții Kruk România — S.R.L. din București consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 35 din Codul de procedură civilă instituie principiul subsidiarității acțiunii în constatare față de cea în realizarea dreptului, cu toate consecințele ce decurg din regimul celor două acțiuni. Precizează că, în prezenta cauză, petenta a avut posibilitatea formulării unei acțiuni în realizarea dreptului, mai exact contestația la executare, dar aceasta a fost tardiv introdusă, petenta încercând pe calea unei cereri modificatoare

remediarea acestui viciu produs din culpa sa exclusivă. Arată că dreptul de acces liber la justiție nu este un drept absolut, putând comporta unele condiționări sau limitări care intră în marja de apreciere recunoscută statelor. Legiuitorul a dat prioritate tranșării definitive a fondului dreptului litigios pe calea acțiunii în realizare, înlăturându-se astfel incertitudinea din raporturile juridice civile, și numai cu caracter subsidiar a recunoscut posibilitatea unei acțiuni în constatare în ipoteza în care nu este posibilă o acțiune în realizare.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate sunt norme de procedură pe care legiuitorul are competența de a le adopta, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. În opinia sa, nu se încalcă art. 21 din Legea fundamentală, ci, dimpotrivă, se generează o mai bună administrare a justiției, pentru că nu se permite să se promoveze simultan pentru același drept pretins două feluri de acțiuni, una în constatare și una în realizare. Arată că există și jurisprudență a Curții Constituționale cu privire la reglementarea similară cuprinsă în Codul de procedură civilă din 1865, respectiv deciziile nr. 609 din 15 noiembrie 2005 sau nr. 275 din 22 martie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 119.833/299/2015, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Raluca Marinela Negru într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de constatare a împlinirii termenului de prescripție a executării silit.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat îngrădește accesul liber la justiție, ținând cont de interpretarea instanței de fond care a respins ca inadmisibilă acțiunea în constatare pe motiv că legea a prevăzut o cale prin care partea putea cere realizarea dreptului. Se susține că prevederile de lege supuse controlului sunt neconstituționale în cazul în care o cerere de chemare în judecată trebuie să fie respinsă ca inadmisibilă pentru simplul motiv că legea prevedea la un moment de timp diferit de momentul formulării cererii o cale pentru realizarea dreptului, dar care nu este posibilă în mod efectiv. Se precizează că, în cauză, prin acțiunea formulată, s-a solicitat instanței de fond constatarea împlinirii termenului de prescripție în ceea ce privește un contract de credit, dar cererea a fost respinsă ca inadmisibilă, motivat de faptul că, în abstract, legea prevede o altă cale pentru realizarea dreptului, și anume contestația la executare, dar care nu este posibilă la momentul formulării cererii, nefiind vizată legalitatea unui act de executare, ci încetarea puterii executorii a titlului executoriu. Astfel, în mod concret, nu există nicio cale legală prin care instanța de judecată să poată verifica dacă într-adevăr, în ceea ce privește titlul executoriu constând în contractul de credit, dreptul de a obține executarea silită este prescris. Ca atare, se susține că dispozițiile art. 35 din Codul de procedură civilă sunt

neconstituțională în măsura în care, prin aplicarea lor, poate fi respinsă ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată, fără a exista și fără a fi indicată calea legală pe care justițiabilul o poate parcurge în concret pentru realizarea dreptului.

10. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Arată, în esență, că dreptul de acces liber la justiție este asigurat, dar în mod diferențiat, cei interesați având la dispoziție fie o acțiune în realizare, fie, în absența unei asemenea căi, acțiunea în constatare.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența dezvoltată de Curtea Constituțională cu privire la prevederile corespondente din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv art. 111.

13. **Avocatul Poporului** consideră că textul de lege criticat nu încalcă dreptul de acces liber la justiție garantat de art. 21 din Legea fundamentală.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. 35 din Codul de procedură civilă. Din motivarea excepției rezultă că autoarea acesteia critică doar teza a doua a prevederilor menționate, acestea urmând să constituie obiect al excepției. Textul de lege suspus controlului de constituționalitate are următorul cuprins: „[Cel care are interes poate să ceară constatarea existenței sau inexistenței unui drept]. *Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului pe orice altă cale prevăzută de lege*”. Din motivarea excepției rezultă că autoarea acesteia critică doar teza a doua a prevederilor citate, acestea urmând să constituie obiect al excepției.

17. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a analizat soluția legislativă similară cuprinsă în art. 111 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la critici asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 662 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, și Decizia nr. 754 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 7 iulie 2010, Curtea a observat că acțiunea în constatare, numită și în recunoașterea dreptului sau în confirmare, reprezintă o acțiune prin care reclamantul solicită instanței să constate existența unui drept al său sau inexistența unui drept al pârâtului împotriva sa. Pentru exercitarea acțiunii în constatare este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: partea să nu poată cere realizarea

dreptului, să justifice un interes și prin acțiune să nu urmărească contestarea existenței sau inexistenței unei stări de fapt. Curtea a arătat că o particularitate importantă a acțiunii în constatare rezidă în caracterul său preventiv, scopul exercitării sale fiind acela de a preîntâmpina contestarea unui raport juridic. Legiuitorul a instituit principiul subsidiarității acțiunii în constatare în raport cu acțiunea în realizarea dreptului. Caracterul subsidiar și limitat al acestei acțiuni constituie expresia voinței legiuitorului de a adopta norme prin care actul de justiție să fie gestionat în mod eficient, astfel încât activitatea organelor judiciare să nu fie încărcată cu două acțiuni paralele: una în constatare și una în realizarea dreptului.

19. Autoarea excepției de neconstituționalitate ce constituie obiectul prezentului dosar susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție în măsura în care, prin aplicarea acestora, poate fi respinsă ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată, fără a exista și fără a fi indicată calea legală pe care justițiabilul o poate parcurge în concret pentru realizarea dreptului.

20. Față de această critică, Curtea reține că, stabilind că acțiunea în constatarea existenței dreptului sau a inexistenței unui drept potrivit este inadmisibilă dacă partea poate cere realizarea dreptului pe orice altă cale prevăzută de lege, art. 35 teza a doua din Codul de procedură civilă nu face altceva decât să confirme posibilitatea persoanei interesate de a se adresa instanțelor judecătorești competente, dând expresie dreptului de acces liber la justiție.

21. Textul de lege criticat dă prevalență realizării efective a dreptului, fie prin intermediul justiției, fie pe cale administrativă sau prin „*orice altă cale prevăzută de lege*”. Reglementarea criticată este de natură să confere astfel eficiență actului juridic, soluția legislativă în discuție având ca finalitate evitarea declanșării unui eventual nou proces în care, după constatarea existenței dreptului, să se solicite ulterior, pe cale separată, și realizarea acestuia. Având în vedere că, la nivel legal, există mecanisme procedurale prin care persoanele care pretind că sunt titulari ai unui drept au posibilitatea să și-l realizeze în mod efectiv, prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate încurajează justițiabilii să uzeze de acestea și să urmărească însăși realizarea dreptului, nu doar constatarea existenței acestuia. Aceasta, deoarece simpla constatare a existenței unui drept permite perpetuarea unor situații conflictuale, de natură să necesite intervenția instanțelor judecătorești. Or, o astfel de atitudine procesuală ar conduce la încălcarea inutilă a rolului instanțelor și la trenarea clarificării situațiilor potențial litigioase.

22. În cauza de față, aflată în etapa procesuală a apelului, prima instanță a respins ca inadmisibilă acțiunea în constatarea prescripției dreptului de a cere executarea silită, apreciind că reclamanta putea cere însăși realizarea dreptului, legea prevăzând o altă cale ce putea fi utilizată pentru verificarea împlinirii prescripției dreptului de a cere executarea silită, respectiv contestația la executare împotriva actelor de executare efectuate în temeiul unui contract de cesiune a drepturilor de creanță izvorâte dintr-un contract de credit bancar.

23. Față de cele arătate, Curtea constată că textul de lege criticat nu îngreșește accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, îi oferă persoanei interesate posibilitatea să își valorifice pe deplin acest drept garantat la nivel constituțional. Aprecierea cu privire la existența căii legale de realizare a dreptului aparține exclusiv instanțelor sesizate cu soluționarea acțiunilor în constatare, urmând să fie analizată de la caz la caz, în funcție de împrejurările specifice cauzei. Este adevărat că, uneori, în practică, ridică dificultăți problema de a stabili dacă partea are sau nu la îndemână calea unei cereri în realizarea dreptului. Astfel, dacă o acțiune în constatare ar fi admisibilă atunci când debitorul solicită, înainte de declanșarea executării silită, să se

constate că a intervenit prescripția dreptului creditorului de a cere și obține executarea silită, o eventuală contestație la executare ar urma să fie respinsă ca prematură, deci debitorul nu are la îndemână o cerere în realizare decât după ce s-a declanșat executarea silită. Or, în cauza de față, așa cum rezultă din dosarul cauzei, împotriva debitoarei s-a pornit executarea silită, în cursul căreia putea formula contestație la executare, în

soluționarea căreia ar fi putut să invoce excepția prescripției dreptului de a cere executarea silită. Instanțele judecătorești rămân însă suverane în ceea ce privește aprecierea referitoare la existența, în fiecare caz în parte, a unei căi procesuale de realizare a dreptului, care să prevaleze asupra acțiunii în constatarea acestuia.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Raluca Marinela Negru în Dosarul nr. 119.833/299/2015 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că prevederile art. 35 teza a doua din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 864

din 17 decembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,
precum și ale art. 47 și art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale art. 47 și art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Megrom — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 3.124/30/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.226D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că autoarea acesteia solicită, de fapt, modificarea și completarea legii, ceea ce excedează competenței instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.124/30/2017, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale prevederilor art. 47 și art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Megrom — S.R.L. din Timișoara într-un dosar având ca obiect o cerere de anulare a unor acte administrative fiscale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care nu

sanctionează cu nulitatea actul administrativ fiscal atunci când organul fiscal nu l-a comunicat în termenul de 10 zile (de la emiterea actului administrativ fiscal) prevăzut la art. 47 alin. (10) din Codul de procedură fiscală (termen special prevăzut de lege înăuntrul căruia organul fiscal trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului, respectiv într-un termen rezonabil de 10 zile de la emiterea actului administrativ fiscal căruia îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală).

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că aspectele învederate de autoarea excepției de neconstituționalitate țin mai degrabă de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești.

7. Legiuitorul a stabilit în mod expres și neechivoc în art. 48 din noul Cod de procedură fiscală (corespondentul art. 45 din vechiul Cod de procedură fiscală) care sunt efectele juridice ale necomunicării actelor administrativ fiscale în privința contribuabilului vizat, norma legală apărând suficient de clară și de previzibilă în sensul consecințelor juridice antrenate de necomunicarea actului administrativ fiscal: inopozabilitatea sa față de contribuabil, în raport cu care nu generează niciun efect juridic.

8. De asemenea este cunoscut (doctrina și practica jurisprudențială fiind constante în acest sens) că, privit ca act-operatiune ulterioară emiterii actului administrativ fiscal — a cărui validitate se raportează la respectarea normelor legale incidente la momentul emiterii lui, comunicarea ori modul de comunicare a actului către contribuabil nu poate determina/afecta valabilitatea acestuia.

9. Sancțiunea nulității unui act juridic, indiferent că este civil sau administrativ, este definită ca fiind acea sancțiune care lipsește actul juridic de efectele contrare normelor juridice edictate pentru încheierea sa valabilă, în timp ce comunicarea actului juridic, ca operațiune ulterioară încheierii lui, generează efecte juridice în sfera opozabilității actelor juridice, prin aceea că nu se poate opune cu succes un act juridic, în speță, un act administrativ fiscal prin care s-au stabilit obligații fiscale, unei persoane care nu are cunoștință de respectivul act.

10. Altfel spus, necomunicarea actului juridic contribuabilului nu naște în sarcina acestuia nicio obligație de plată a datoriilor fiscale constatate, actul administrativ fiscal necomunicat neputând fi pus în executare silită contra celui vizat și nici să genereze curgerea de dobânzi sau alte accesorii pe perioada ulterioară emiterii, dar necomunicării lui.

11. Așadar, în materie fiscală, legiuitorul a protejat contribuabilul de efectele juridice ale actului administrativ fiscal necomunicat, neputându-se reține, prin urmare, că prin normele criticate nu sunt oferite, în sensul respectării art. 1 alin. (3) din Constituție, garanții suficiente în privința dreptului persoanei de a fi informată și a dreptului de proprietate purtând asupra patrimoniului său, ce este ocrotit și garantat pe deplin, cât timp nu există o comunicare a titlului de creanță fiscal către contribuabil.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, precum și prevederile art. 47 și art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: „(1) *Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.*

(2) *Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:*

- a) *denumirea organului fiscal emitent;*
- b) *data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;*
- c) *datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;*
- d) *obiectul actului administrativ fiscal;*
- e) *motivele de fapt;*
- f) *temeiul de drept;*
- g) *numele persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*
- h) *semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;*
- i) *posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*
- j) *mențiuni privind audierea contribuabilului.*

(3) *Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).*

(4) *Actul administrativ fiscal emis de organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în formă electronică se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor Publice, bazată pe un certificat calificat.*

(5) *Actul administrativ fiscal emis de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în formă electronică se semnează cu semnătura electronică extinsă a autorității administrației publice locale din care face parte organul fiscal emitent, bazată pe un certificat calificat.*

(6) *Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil și în*

cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(7) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care se emit în condițiile alin. (6) de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care pot fi emise în condițiile alin. (6) de către organele fiscale ale autorităților administrației publice locale, iar consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, dacă organele fiscale din cadrul autorității administrației publice locale respective pot emite acte administrative fiscale în condițiile alin. (6).”;

— Art. 47 din Legea nr. 207/2015: „(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emisie și de comunicare.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează:

a) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a A.N.A.F.;

b) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective.

(6) Anunțul prevăzut la alin. (5) se menține afișat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia și conține următoarele elemente:

a) numele și prenumele sau denumirea contribuabilului/plătitorului;

b) domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

c) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal.

(7) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(8) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională.

(9) În cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabilește, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce urmează a fi utilizate de către respectivul organ fiscal local.

(10) În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ fiscal, organul fiscal trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului.”;

— Art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: „(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului și nu produce niciun efect juridic.”

16. Curtea observă că dispozițiile art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au fost abrogate prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, întrucât continuă să își producă efecte juridice în cauza de față.

17. Curtea mai observă că dispozițiile art. 47 au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 31 august 2017. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale înainte de modificarea acestora prin actul normativ menționat.

18. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, întrucât se solicită, de fapt, modificarea și completarea legii, ceea ce excedează competenței instanței de contencios constituțional. Curtea menționează prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căroră „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Prin urmare, o astfel de critică este inadmisibilă.

20. Astfel, autoarea excepției solicită înlocuirea sancțiunii inopozabilității actului administrativ necomunicat cu sancțiunea anulării actului administrativ în condițiile în care acesta nu a fost comunicat în termenul prevăzut de lege. Un astfel de termen de

comunicare (de 10 zile) este prevăzut de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Însă, atât Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală [art. 45 alin. (2)], cât și Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală [art. 48 alin. (2)] prevăd că un act administrativ necomunicat nu este opozabil contribuabilului. Cu alte cuvinte, există o sancțiune, dar mai blândă, aceasta fiind opțiunea legiuitorului.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale prevederilor art. 47 și art. 48 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Megrom — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 3.124/30/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind recunoașterea Fundației Culturale „Vigado” ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Fundația Culturală „Vigado”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Târgu Secuiesc, piața Gábor Áron nr. 21,

județul Covasna, România, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. 3 din 16 martie 2010, CIF 26646499, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea
Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 8 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) acordă sprijin și îndrumare metodologică autorităților administrației publice locale și centrale, precum și celorlalte persoane juridice deținătoare de imobile care fac obiectul restituirii în natură sau al acordării de măsuri compensatorii, potrivit Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace dintre România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie

1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, cu modificările ulterioare, pentru aplicarea corectă și unitară a prevederilor acestor acte normative;

b) monitorizează modul de aplicare a Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 164/2014, cu modificările ulterioare, a Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 393/2006, cu modificările ulterioare;”

2. La articolul 2 litera c), punctele 6 și 9 vor avea următorul cuprins:

„6. situația despăgubirilor acordate potrivit prevederilor Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 164/2014, cu modificările ulterioare, precum și Legii nr. 393/2006, cu modificările ulterioare;

9. situația titlurilor de plată emise potrivit Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 164/2014, cu modificările ulterioare;”

3. La articolul 2 litera c), punctul 13 se abrogă.

4. La articolul 2, literele d), e), h) și j) vor avea următorul cuprins:

„d) prezintă periodic Guvernului informări privind stadiul aplicării Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, cu modificările ulterioare, a Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 164/2014, cu modificările ulterioare, și a Legii nr. 393/2006, cu modificările ulterioare;

e) elaborează și supune spre adoptare Guvernului proiectele de acte normative necesare luării măsurilor prevăzute de Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, cu modificările ulterioare, Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 164/2014, cu modificările ulterioare, și Legea nr. 393/2006, cu modificările

ulterioare, cu excepția celor a căror elaborare este atribuită, potrivit legii, în competența altor autorități;

.....
h) realizează, din oficiu sau pe baza unor sesizări justificate ale persoanelor îndreptățite, controlul fazei administrative a aplicării Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 164/2014, cu modificările ulterioare, și a Legii nr. 393/2006, cu modificările ulterioare, de către entitățile investite de lege cu atribuții în procesul de restituire a imobilelor și de stabilire a măsurilor reparatorii;

.....
j) verifică modul în care comisiile locale și județene au dispus de terenul preluat de la Agenția Domeniilor Statului;”

5. La articolul 2, literele k), l) și o) se abrogă.

6. La articolul 2, litera p) va avea următorul cuprins:

„p) emite titluri de plată, în condițiile Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 164/2014, cu modificările ulterioare;”.

7. La articolul 3, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
„Art. 3. — (1) Structura organizatorică a Autorității este prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

8. La articolul 4, alineatul (6) va avea următorul cuprins:
„(6) În subordinea președintelui și a vicepreședinților se constituie cabinetele acestora, potrivit legii. Numirea/Eliberarea din funcție a personalului încadrat la cabinetele demnitarilor se face prin ordin al președintelui.”

9. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
„Art. 5. — (1) Numărul maxim de posturi al Autorității este de 178, inclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetelor președintelui și vicepreședinților.”

10. La articolul 5, alineatele (3) și (4) se abrogă.

11. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Pentru respectarea drepturilor la carieră ale funcționarilor publici, aplicarea procedurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, se realizează în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

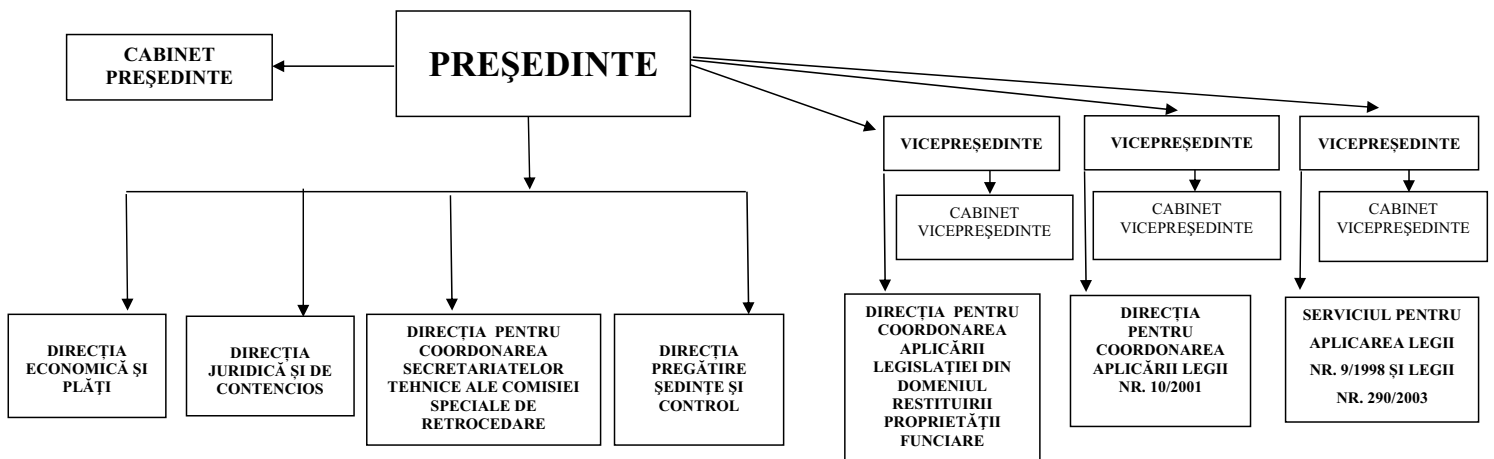
Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
Președintele Autorității Naționale
pentru Restituirea Proprietăților,
George Băeșu
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 15 aprilie 2020.
Nr. 308.

ANEXĂ)*
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 572/2013)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

Numărul maxim de posturi – 178, inclusiv demnitarii și personalul aferent cabinetelor președintelui și vicepreședinților

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
ca urmare a dării în concesiune către Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.
Constanța a unor bunuri imobile aflate în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate
„C.F.R.” — S.A., unități aflate sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii
și Comunicațiilor, precum și înscrierea în inventarul centralizat a unor bunuri din domeniul public
al statului și darea în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor
și concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța
în urma finalizării unor lucrări de investiții**

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1), art. 299 și 315 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă, în condițiile legii, darea în concesiune către Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, unitate aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, a bunurilor imobile având nr. MFP 147862 (parțial) și nr. MFP 147852 (parțial), aflate în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și actualizarea inventarului centralizat, potrivit anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța a unor bunuri imobile având datele

de identificare și destinațiile prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Contractul de concesiune nr. LO/4.113/31.10.2008, încheiat între Ministerul Transporturilor și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, și Contractul de concesiune nr. 17.408/8.05.2019, încheiat între Ministerul Transporturilor și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., se vor modifica în mod corespunzător, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și care se dau în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, unitate aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, bunuri preluate de la Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Ordonator principal: MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR — CUI 13633330

Administrator: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța

Cod fiscal: 11062831

Nr. crt.	Nr. MF	Cod de clasificare nou, conform anexei nr. 3 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Date de identificare ale imobilului				Valoarea de inventar după reevaluare, conform Raportului Finevex — contract încheiat cu Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. (lei)	Situația juridică	
				Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/ al dării în folosință		Baza legală	Administrare/ Concesiune
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	147862 (parțial)	8.10.01	Teren aferent liniei cf colectoare Agigea Nord — Comvex	Exterior port Constanța, Extravilan Agigea S = 18.999 mp; nr. CF exterior port: 100890, interior port Constanța, S = 61.522 mp Nr. CF interior port: 205466	Exterior port: N — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2010	345.105	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 PV 21825/ 12.10.2010; Act adițional RB 2272/ 2010; Act adițional RB 3645/ 2009; PIF 4700/31; PIF 4700/32; PIF 5300/53; Raport Finevex de reevaluare	Concesionat
2.	147852 (parțial)	8.10.01	Linii ferate de circulație și aparate de cale interoperabile	Port Constanța lungimea totală a liniilor = 5.956 km, nr. aparate de cale = 9, linii cf simple = 5.596 km Liniile ferate nu au CF distincte, teritoriile aferente acestor linii au CF nr. 100890 și CF nr. 205466.				12.206.530		
Total anexa nr. 1:								12.551.635		

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și care se dau în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, unitate aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

Ordonator principal: MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR — CUI 13633330

Concesionar: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța

Cod fiscal: 11062831

Nr. crt.	Nr. MF	Cod de clasificare nou, conform anexei nr. 3 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Date de identificare ale imobilului				Valoarea de inventar după reevaluare, conform Raportului Finevex (lei)
				Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/ al dării în folosință	
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Se va atribui.	8.18.05	Podet	Podet la km pr1 + 891,15, L = 12,94 m; nr. CF ale terenului pe care se află podetul sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	420.259,00
2.	Se va atribui.	8.10.01	Linie de contact	Linia de contact CFR, L = 810 m; nr. CF ale terenului pe care se află linia de contact sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	550.590,00
3.	Se va atribui.	8.10.01	Linie de contact	Linia de contact APM — L = 8.018 m; nr. CF ale terenului pe care se află linia de contact sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	4.103.359,00
4.	Se va atribui.	8.18.08	Energoalimentare	Energoalimentare și protecție CFR — transformator; nr. CF ale terenului pe care se află transformatorul sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională	Exterior și interior port Constanța	2016	287.791,00

0	1	2	3	4	5	6	7	8
					„Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.			
5.	Se va atribui.	8.18.08	Energoalimentare	Energoalimentare și protecție APM — transformator; nr. CF ale terenului pe care se află transformatorul sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	1.184.896,00
6.	Se va atribui.	8.10.01	Linie cf	Linia cf colectoare Agigea Nord—Convex — firul II APM, L = 2.145 m; nr. CF ale terenului pe care se află linia cf sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	13.360.725,00
7.	Se va atribui.	8.10.01	Linie cf	Linia cf colectoare Agigea Nord—Convex — firul II CFR, L = 410 m; nr. CF ale terenului pe care se află linia cf sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	2.221.931,00
8.	Se va atribui.	8.10.01	Construcții — linii cf	Construcții linii cf grupele A și B-APM, L = 5.536 m; nr. CF ale terenului pe care se află construcțiile — linia cf sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	23.287.976,00
9.	Se va atribui.	8.18.05	Drumuri	Drumuri, L = 2.335 m; nr. CF ale terenului pe care se află drumurile sunt: 222953, 100890, 205466.	Exterior port: N — Compania Națională Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. S — Primăria Agigea E — Primăria Agigea și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. V — Primăria Agigea Interior port: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A.	Exterior și interior port Constanța	2016	2.352.281,40
Total anexa nr. 2:								47.769.808,40

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului
sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime
ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot
fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație
de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții
acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale
și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul
unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele
de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică
județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul
național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere
pe piață în România, a prețurilor de referință generice
și a prețurilor de referință inovative**

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 1.398/2020 al Direcției politica
medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma
în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru
aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor
maximale ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările
ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind
organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările
ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru
aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în
România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de
punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro
și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care
fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de
sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București,
cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe
piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință
inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 și 989 bis din
22 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se completează
conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) din Normele privind
modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale
medicamentelor de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății
nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare, prezentul ordin intră în
vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României,
Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Romică-Andrei Baciu,
secretar de stat

COMPLETĂRI

ale anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

— După poziția nr. 7272 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 7273 și 7274, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	cod. ctm	obs	Denumire produs	Forma	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_fm	statut_anm	Preț producător (lei)	Preț ridicăcia maximală fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
7273	W6644001		HYDROXYCHLOROQUINE SULPHATE TABLETS, USP 200 mg	COMPR. FILM.	200 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	HYDROXYCHLOROQUINUM	Cutie cu 1 flac. x 100 compr. film.	P01BA02	MI		55,00	61,60	77,89	N	Cant. 21.000 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 15.04.2021.
7274	W6631001		SOLIRIS 300 mg	CONC. PT. SOL. PERF.	300 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ECULIZUMABUM	Cutie cu 1 flac. x 30 ml conc. pt. sol. perf. (30 de luni)	L04AA25	MI		19.974,50	20.004,48	21.843,06	N	Cant. 460 de fiacoane	Prețurile sunt valabile până la data de 7.04.2021."

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

